

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 34. szám

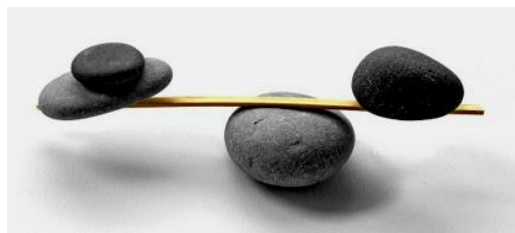
2014. január 27.

Szolidaritás

Gyakran használjuk a szolidáris kifejezést, de legalább ilyen gyakran feledkezünk el a szó igazi jelentéséről, pedig nincs érdekvédelem szolidaritás nélkül. Mert bizony nem elég hangoztatni, hogy a közérdek szempontjait tartjuk szem előtt, cselekednünk is a köz érdekében kell. Ha csak fennhangon hirdetjük, de közben másként gondolkodunk és teszünk, valami nincs rendben. Persze, tudom, nem könnyű az egyéni érdekeinket, ambícióinkat háttérbe szorítani, amikor azt mondjuk, farkastörvények uralkodnak, s ha nem taposok át embertársaimon, akkor engem taposnak el. Vegyünk egy egyszerű példát, ami nem nyúlik vissza évtizedekre, hanem napjaink aktualitása.

Üzemi tanácsi és munkavédelmi képviselőválasztások folynak környezetünkben, mi pedig a VASZ Alapszabálya értelmében a szövetségben lévő szakszervezetekkel közös listát állítunk. Az Alapszabály azt is kimondja, hogy taglétszámarányosan kell meghatározni a jelöltek számát. Itt már a csoportérdekek is csorbulhatnak, ha olyan helyen kell mandátumokat átengednünk, ahol biztos esélyünk van a nyerésre. Azonban a szolidaritás, és persze kölcsönös érdekeink megkövetelik, hogy kövessük az Alapszabályt, háttérbe szorítva ezzel egy szűkebb közösség érdekét a Szövetséggel szemben. A következő lépés még nehezebb, hiszen a korábban megszerzett mandátumok újraosztásánál egyéni érdekek csorbulnak, hiszen ahol eddig hét mandátumunk volt, kettőt átadunk egy másik szakszervezetnek. Természetesen más területeken mi kapunk mandátumokat, úgy a szolidaritás, mint az Alapszabály jegyében.

A közös gondolkodás, az együtt cselekvés általában nem magától alakul ki. Amíg eljutunk ideig, számtalan szócsatát vívunk egymással, vitatkozunk, érveket és ellenérveket sorakoztatunk fel vitapartnerünk meggyőzésére. A vita hevében előfordul, hogy elfeledkezünk a toleranciáról. Nem vagyunk egymáshoz elég türelmesek, és gyakran az észérveket indulatainkkal keverjük, néha helyettesítjük. Pedig jól tudjuk, a több sokszor csak látszat, és a kevesebb néha több lesz, ha nem csak az orrunkig látunk. Ahhoz, hogy az igazi érdekeink mentén döntsünk valamely kérdésben, felül kell emelkednünk nem csak saját, de időnként a csoportérdekeken is. Hogy mért? Egyszerű, a csoportérdekek sohasem érvényesülnek veszteség nélkül a nagy egész érdekeivel szemben, ahogyan az egyéni érdekek is veszteségre vannak ítélve, ha tartósan a csoport érdekeivel akar valaki megküzdeni ahelyett, hogy a közösséget erősítené.

Szakszervezetünk, tehát mindannyiunk érdeke, hogy mindenütt ott legyünk, még ahol kisebbek az esélyeink, ott is. Ez csak a Szövetséggel valósítható meg, kölcsönösen elismerve és tolerálva egymás érdekeit, megteremtve és megtartva az egyéni és a közérdek közötti egyensúlyt. Mindezek létezésünk és sikereink alapját jelentik, mert nem feledhetjük: Csak úgy van értelme a munkánknak, ha mindenki továbbjöhét velünk azon a bizonyos vonaton!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Okos, vagy tojás

Ha már vannak sejtelveink az ideológiák mibenlétéről, megpróbálhatunk magunknak is alkotni egyet. A következő lépés, hogy pártot is válasszunk, melyeknek biztosan van eszmerendszerük, tehát ideológiájuk, és összevethetjük a mienkkel. Pártot legalább olyan nehéz felelősen választani, mint párt. Persze, párunk kiválasztása kellemes elfoglaltság (volt, vagy lesz), és többnyire nem szellemi fejtörés közepette születnek a döntéseink. Ha mégis, mert ki így, ki úgy, akkor inkább érdekkapcsolatról beszélhetünk, aminek szintén van előnye: Pontosan tudhatjuk, addig tart az összeborulás, amíg közősek az érdekeink. Valami ilyesmi a pártválasztás is, amikor közős érdekek alapján húzódnak közőlebb valamelyik politikai formációhoz, ki csak egy iksz erejéig, ki holtomiglan-holtodiglan.

Pártválasztásunk, a szerelemmel ellentétben inkább okos legyen, mint szép, tehát jobb, ha kissé háttérbe szorítjuk az érzelmeinket – ideológiánkat – és főleg az eszünkkel próbálunk dönteni. Annál is inkább, mert a pártok többnyire az érdekeik mentén tevékenykednek, amit igyekeznek az eszméikkel alátámasztani, vagy legalább megmagyarázni. Attól nem kell tartanunk, hogy az érdekeink miatt fel kéne adnunk az elveinket, már, ha vannak, persze, mert van egy sor eszme, amit majd' minden párt magáénak vall, csak különböző módon, ami főleg az elvek megvalósításában mutatkozik meg. Tehát ha egy párt valamelyest követi az elveit, akkor az látszik a tevékenységében is, ha meg elvtelenné válik, akkor oly mindegy, hogy milyen ideológiai alapokon politizál.

A valamennyire közős eszmék többnyire a liberalizmustól származnak, hiszen előttük senki nem beszélt állampolgári- és szabadságjogokról, sajtószabadságról, netán lelkiismereti szabadságról, de még a vállalkozás szabadságáról sem, hát még a hatalommegosztás elvéről. Ezek, több más jog mellett bekerültek mind a konzervatív, mind a szocialista eszmerendszerekbe, vannak is olyan vélemények, hogy a liberalizmusnak befellegzett, nincs rájuk szükség, mint önálló ideológiára, pláne, mint pártra. Mások szerint meg igenis

szükség van rájuk, ha másért nem, akkor azért, hogy néha emlékeztessék a másik kettőt azoknak a fránya jogoknak a tiszteletben tartására. Mindenesetre tény, hogy a legtöbb demokráciában jelen vannak, még ha ritkán meghatározóak is a politikai életben.

A pártok a liberális eszméket igyekeztek a maguk képére faragni, például mást jelent a szabadversenyos kapitalizmus, vagy a hatalom megosztása egy szocinak, mint egy konzervatív formációnak. Vagy mégsem? No, hát az ilyen kérdések jelenthetik nekünk azt a kicsiny, de fontos adalékot, aminek hatására méla undorral fordulunk el a politikától, vagy rábizzuk az értelmezést másokra, miközben azt hisszük magunkról, hogy okostojások vagyunk. Bármelyik történik, a lényeg, hogy tudatlanul, mások által befolyásoltan döntünk, és megvalósul egy igazi okostojás, Karl Marx szállóigévé vált mondata: „Még ha nem is tudják, ám teszik.”

Mármint azt, amit más szeretne, hogy tegyenek, tegyünk. Ez kellemesen működhet a pártválasztásban, végül is ott nem feltétlenül tudni, mint inkább érezni kell. Viszont a pártválasztásban célszerű néha saját erőből is gondolkodóba esni, különben könnyen a csonkára kerülhetünk, és sajnálkozhatunk pár évig, ha mégsem ilyen mozdonyt akartunk.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Megint január

Megint január, tehát megint kezdődik a nyomtatvány kitöltési, leadási mizéria. Minden hétre jut valami papír, amit ki kell tölteni, leigazolni, leadni határidőre. A jobbik eset az, ha csak ki kell tölteni, leadni, és nem kell máshová elvinni, leigazoltatni, vagy egy-két igazolást beszerezni.

Kezdődött a családi kedvezmény igénybevételéhez szükséges dokumentummal. Gondoltam rutinos leszek és a tavalyi alapján kitöltöm. Azonban nem csalódtam a bürokráciában. Persze hogy nem azonos a két dokumentum, amit még ráadásul a házastárs munkáltatójával is le kell igazoltatni. Ekkor elgondolkodtam azon, hogy a XXI. században, a számítógép és az internet világában miért kell mindenről hárompéldányos igazolás vagy fénymásolat, hiszen bármelyik szolgáltatónál egy ügyfélkód megadásakor talán még az általános iskolai intőimet is vissza tudják keresni. A vasúton, ha a dolgozó megadja a törzsszámát, elvileg minden adatát azonnal kiköpi a rendszer, ennek ellenére mégis két-három okirattal, igazolással felszerelve érdemes a humánszolgáltatónál megjelenni. Igaz, mi, akik Záhonyban dolgozunk, még szerencsések vagyunk, hiszen helyben el tudjuk intézni a dolgainkat és nem

kell Debrecenbe vagy a fővárosba utazni. Ráadásul az ügyfélszolgálaton dolgozók sokat segítenek, ha nem találjuk a kiutat a bürokrácia labirintusából. Néha csodálkozom is, hogy hogyan bírják cérnával, mert ha csak minden tizedik ügyfél ront el valamit, az is napi 10-15 problémás eset.

Visszatérve a bürokráciára, miért nem lehet azt megtenni, hogy ha az egyik hivatal kíváncsi valamire, akkor megkérdezi a másiktól. Esetleg csak akkor kelljen hivatalokba menni, ha valami változás történik. De felesleges álmodozni, a bürokrácia nem meghazudtolja, hanem inkább megduplázza önmagát.

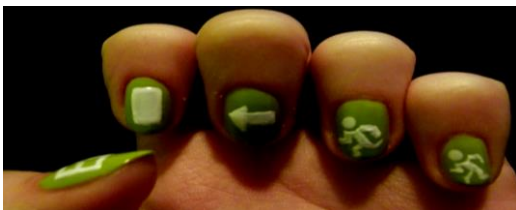
Márta István

HUMORSAROK

TÉVEDÉS

Az aranylakodalom után így szól a férj a feleségnek:

- Tudod, el kell mondanom, hogy a házasságunk egy tévedés következménye.
- Hogyhogy? – kérdezi meglepetten a feleség.
- Annak idején, amikor füttyentettem, tulajdonképpen csak taxit akartam hívni...

VÉSZKIJÁRAT

- Tűnj el, Jenő, úgy hallom hazajött a férjem!
- Hol a hátsó kijárat?
- Itt nincs hátsó kijárat!
- Jó, de hol akarod, hol legyen?

LELTÁR

Az orvos sétálgat a temetőben. Egyszer csak meglátja és megszólítja a sírásó:

- Mi van doki, leltározunk???

Balogh Attila

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztn@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu